



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## Universitätsbibliothek Paderborn

### **Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet**

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &  
Festos, ab ipso Auctore confectus

**Stengel, Georg**

**Ingolstadii, 1651**

6. Mutationem Nabuchodonosoris no[n] fuisse merè imaginariam.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-45686**

ti inijceret coccineum, vt bardocucullum vel subuculatus gestare videretur. Plura in hanc rem exempla videri possunt apud Bidermannum nostrum. Quæ perspicuè ostendunt, multos demerere, & verò etiam stultos fieri, ob solam vehementem rei alicuius amabilis, vel execrabilis apprehensionem. Enimverò Seneca testatur Bibium Gallum Romanum, imitando gestus stulti, eos ita phantasiæ impressisse, vt inde reuera stultus euaserit, neque post eum diem indiguerit stultitiæ simulatione.

Itaque tali modo censet S. Thomas, vel quisquis illius libri est author, regem Nabuchodonosorem in feram mutatum. Eiusdem opinionis est etiam Franciscus Valesius, & Hieronymus Mercurialis, qui prorsus existimant, nihil aliud fuisse regis huius metamorphosin, quàm morbum, quem medici melancholiam appellant, quo qui nimio laborant, insanunt, & incredenda somniant vigilantes. Imaginantur, se captos, catenis ligatos, gladio subijciendos, strangulandos: jam hoc, jam illo morbo affigi, sæpe etiam mortuos se esse suspicantur. Quippe ni etiam se alia putant esse animalia, & asinos aureos, vnde rudere conantur; leones Erimantheos, quare & rugitum tentant; molossos Anglicos; hinc identidem latrant; gallos gallinaceos, atque idcirco latera concutunt, & diem cantu salutant; lupos famelicos, vnde & greges quærunt; quos sæpe pro hominibus aspiciunt, vt apud Poëtas Ajax, qui sæuijt in gregem porcorum hostes suos esse arbitratus. Eiuscemodi melancholia *canina, lupina, &c.* Latinis, Græcis *λυκανθησωνία*, Arabibus *cutabur* appellatur. Modus iste non sufficit, & meritò dicitur à Cornelio non adæquatus; quia nullus naturalis morbus figuram hominis mutat, neque temperamentum eius ita efferat, vt per septem annos cibo ferino, & quasi fera cum feris viuat. Neque sanè regi reliquæ insulis feræ pepercissent, si mutatio ista fuisset in sola illius phantasia, quam non vidissent. Et, esto protegi à Deo, etiam sic potuisset, contra vim aliarum bestiarum, certè neque Daniel, neque ceteri satrapæ eum ex aula in siluas eliminassent, si vidissent nihil in eo, nisi phantasiam corruptam; sed cum

VI.

Francisc. Valesius  
lib. de sacr.  
Phil. cap. 80.  
Hieron. Mercurialis  
lib. 6.  
var. lect. c. 20.

Ggggg domi

domi catenis alligatum, aut conclavi cohibitum custodijissent, donec ad se rediret; sicut & alij insani custodiuntur.

## VII.

Tertiò igitur quidam Iosepho ascribunt eam sententiam, quasi Nabuchodonosor re ipsa ex homine bestia sit factus. Sed neque Iosephus id scribit, neque ratio patitur; si enim tam anima, quam corpus subiissent eiuscemodi mutationem, non jam ipse vinculo ferreo & aere alligatus fuisset, non ipse fenum et bos comedisset, non rore cali corpus eius infectum esset; non capilli eius in similitudinem aquilarum creuissent, & unguis eius quasi auium;

Dorotheus in  
synopsi Epi-  
phan. in vita  
Danielis.

sed hæc omnia boui, aut bestiae accidissent, quæ nihil peccauerat, anima regis annihilata, vel in exilium pulsa, atque tantisper vagari iussa. Quamobrem Dorotheus & Epiphanius volunt Nabuchodonosorem non totum in feram fuisse commutatum, sed interiùs formam hominis, hoc est, animam immortalem seruasse; exteriùs autem profus fuisse aliã, & quidem bestiae figurã indutum; ita scilicet, vt anteriùs figuram bouis, posteriùs leonis referret. Itaque putant, eum taurino capite cornua ventilasse; & iubeis ac cauda leonina terribilem extitisse. Fundamentum istorum est, quòd boui leonem addant, tum quia Septuaginta interpretes vertunt, *capillos eius non in similitudinem aquilarum, sed leonis creuisse*; tum quia dicitur, *cor non bestiae, sed fera datur ei*; bos verò, licet sit bestia, non tamen est fera, leo autem & bestia est, & fera. Quare hi idem de Nabuchodonosore fingunt, quod Poëta de Gyge & Minotauro, quos partim fuisse homines, partim boues, canunt. De Gyge

Dan. 4. 30.

Ouid, lib. 4.

Trist. eleg. 6.

*Centimanumq; Gygen, semibouemq; virum.*

De Minotauro:

*Semibouemq; virum, semiuirumq; bouem.*

Hæc quoque sententia nimis dicit. Nam ex homine, boue, leone triplex monstrum facit. Tametsi enim demus, aliquam veri hominis, immò plures partes posse esse membra aliarum bestiarum, non tamen concedimus, omnes partes ac membra (praesertim praecipua) posse esse sufficiens animæ rationalis instrumentum, vnde etiam supra docuimus, Satyros, centauros, & similia monstra, si qua sunt, potiora habere hominis. Immo

Supra cap. 48.

acque